

BASES FISIOLÒGIQUES DE LA INTERPRETACIÓ LIMFOGRÀFICA

Comunicació presentada el dia 12 de maig de 1964 pel doctor

ANTONI CARALPS i RIERA

Clinica Mèdica Universitària A de la Facultat de Medicina de Barcelona.

Els vasos limfàtics drenen electivament els colorants macromoleculars injectats en el teixit celular subcutani; aquest és el fonament de llur tinció, que permet de dissecar-los i canular-los amb facilitat (lãm. I).

El sol estudi de la distribució del colorant ja té un cert interès diagnòstic: és possible de descobrir absències o anomalies de la difusió que permeten de suggerir i de vegades assegurar l'existència d'una malaltia limfàtica (làms. II i III).

En la interpretació de les imatges radiogràfiques cal tenir en compte els principis fisiològics d'aquest sistema canalicular, valvular i interromput per estacions ganglionars. Els obstacles al corrent produiran una hipertensió intravascular que dilatarà els vasos, crearà una insuficiència valvular i permetrà l'aparició de refluxos i la circulació per vies collaterals (làms. IV i V). Aquestes alteracions es veuen així en els limfàtics profunds intraabdominals com en els superficials dels membres. Si, ultra l'obstacle limfàtic, hi ha un obstacle venós, els limfogrames poden canviar:

- sigui per inflamació de veïnat,
- sigui per augment del líquid intersticial a drenar,
- sigui per modificacions del teixit que envolta els vasos limfàtics.

LÀM. I

El colorant vital ha estat injectat en el primer espai interdigital i tenyeix un vas limfàtic del dors del peu i de la cama que ha estat dissecat i canulat amb una agulla. Una pinça vascular de CARREL modificada fixa aquesta agulla dintre el vas, mentre un catèter de polietilè la connecta amb la xeringa d'injecció.

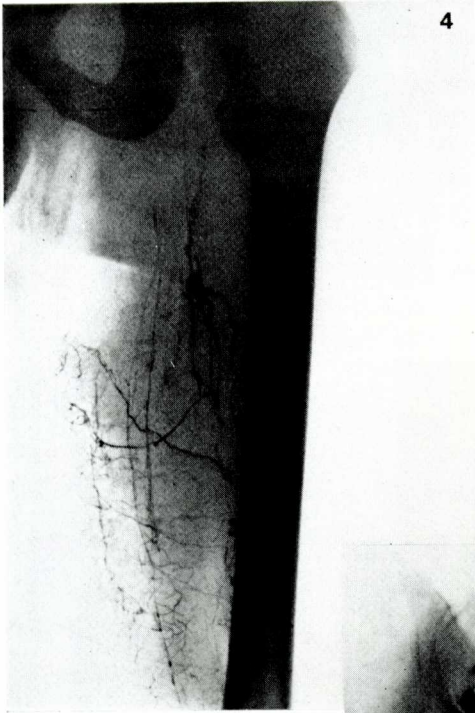

LÀM. II

Limfedema primari precoç per hipoplàsia limfàtica (cas del doctor J. VALLS-SERRA). No s'observa cap vas limfàtic al dors del peu, bé que la dissecció fou capaç de descobrir-ne; la gruixària de la pell era la responsable d'aquesta absència aparent de difusió.

LÀM. III

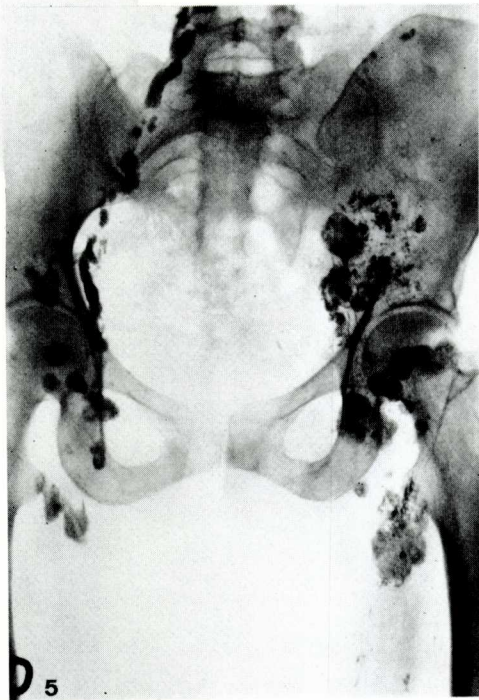
Limfedema primari precoç per aplàsia limfàtica (cas del doctor L. OLLER-CROSSET). Immediatament després de la injecció del colorant en el primer espai interdigital aparegueren unes grans taques blaves al peu, a la cama i a la cuixa.

4

LÂM. IV

Buidament dels ganglis inguinals per melocarcinoma de la pell de la cama (cas del doctor R. RAMON). La limfografia demostra a la cuixa uns vasos limfàtics dilatats, tortuosos, nombrosos i anastomosats entre ells.

LÂM. V

Carcinoma de coll de matriu (cas del Servei del doctor A. PEDRO i PONS). Stop del corrent limfàtic a nivell dels ganglis ilíacs externs esquerres; estasi en alguns vasos aferents. La presència de contrast en petits ganglis allunyats de la via principal és testimoni indirecte d'una circulació de suplència.